

BÖLCSELKEDÉS ÉS HIÚ ÁMÍTÁS

Tudtomra adták, hogy őrizkedjünk minden oldalon, s fáradhatatlanul álljunk ellene Sátán hízlgéseinek s csapdájának. A világosság angyalának tetteti magát, ezeket csal meg, s vezet fogságba. Hallatlanul kihasználja az emberi ész tudományát. Ide lopózik be észrevétlenül, akár a kígyó, s rontja meg Isten munkáját. Krisztus csodáit és tetteit az emberi ügyesség és hatalom eredményének tünteti fel. Ha nyíltan, arcátlanul támadná a kereszténységet, az a keresztényt kétségbeesetten és gyöttrődve Megváltója lábához hozná; erős s hatalmas szabadítója megfutamítaná a vakmerő ellenséget. A világosság angyalának adja ki magát, és az értelemre hat, hogy elcsalogasson az egyetlen biztonságos és igaz ósvényről. A koponyatan, lélektan, bűvölés tudományágai olyan utak, melyeken közvetlenül nemzedékünkhöz jön, és hatalommal működik. Ez jellemzi mesterkedését a próbaidő lezárta előtt. {1T 290.1}

2Thessalonika 2:8-12 „Akkor meg fog jelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével, akinek eljövetele a sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival. És a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazság szeretetét az ő üdvösségükre. És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak. Hogy kárhoztassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.” {1T 290.2}

Sátán e tudományokon keresztül észrevétlenül beosont, ezek gondolkozását mérgezi meg, hitetlenségre vezetve őket. Nagyon kedveli, hogy e tudományok széles körében terjednek. E tervet maga fektette le, hogy behatolhasson a gondolatokba, s úgy vezethesse őket, ahogy neki tetszik. Míg azt hiszik, hogy az egyik ember gondolatai oly csodásan hatnak a másokra, Sátán készen áll, behízelgi magát, jobbról is, balról is támad. Míg rajongói egekig dicsérik e tudományokat, a nagy és jó tettek miatt amelyeket, szerintük véghezvittek, magát Sátánt melengetik és dicsőítik, aki mindenféle feltűnő tettel, szemfényvesztő jellel és csodával, meg mindenféle gonosz csábítással lép közbe. Az angyal így szólt: „Figyeljétek hatását. A Krisztus és Sátán közötti vita még nem ért véget.” Sátánnak ezt a tudományokon át történő, belépését jól tervezte ő ördögi felsége. Végül ezek gondolkodásában fogja elpusztítani a Krisztusba, mint felkentbe, Isten Fiába vetett igaz hitet. {1T 290.3}

Felhívták figyelmemet Istennek Mózesen át megnyilvánuló hatalmára. Mikor az Úr a fáraóhoz küldte őt, Sátán tudta dolgát, és tettere készen várt. Nagyon jól tudta, hogy Isten választotta ki Mózeset, hogy letörje a szolgaság igáját Izráel gyermekeiről, és hogy küldetése előre vetítette Krisztus első eljövetelének célját – megtörni Sátán emberiségen gyakorolt hatalmát s megszabadítani azokat, akiket ez a hatalom fogollyá tett. Sátán tudta, hogy amikor Krisztusnak meg kell jelennie, hatalmas tetteket és csodákat fog véghezvinni, bizonyítani a világ előtt hogy az Atya küldte őt. Reszketett hát a hatalmáért. Tanácsot tartott angyalaival. mit tegyen, hogy elérje kettős szándékát. 1. Megsemmisíteni Istennek szolgája, Mózes által végzett tettei hatását, eszközein át való működéssel, és meghamisítani Isten terveit; 2. A bűvészeket át végzett tetteivel hasson, mely hatás éreztetni fogja magát korszakokon át, s elpusztítja sokak értelmében a hatalmas csodákba vetett igaz hitet, melyeket Krisztus fog véghezvinni, mikor e világra jön. Tudta, hogy hatalma megsínyli, mert a nemzetek feletti hatalma Krisztus alá lesz vetve. Mózes Isten hatalma által tett csodákat a fáraó előtt, meggyőzni a fáraót, hogy a mindenható VAGYOK küldte őt, megparancsolni a fáraónak eressze szabadon Izráelt, hogy neki szolgáljanak. {1T 291.1}

A fáraó hívatta a varázslókat, hogy végezzék bűvölésüket. A bűvészek sem egyedül a maguk tudományára támaszkodtak, hanem istenük, az ördög hatalmára, aki lángésszel vitte véghez ámító tetteit – Isten csodáinak utánzását. De itt is megmutatkozott Isten hatalmának felsőbbbsége. Mert Sátán varázslóinak nem engedte meg az összes csodák utánzását, melyeket Isten Mózes által tett. A varázslók botja kígyóvá látszott válni. De Áron botja elnyelte azokat. Miután a varázslók megkísérelték előbűvölni a tetveket, képtelenek voltak erre, el kellett ismerniük Isten hatalmát a fáraó előtt, mondván: „Ez az Isten ujja.” Sátán a varázslókon át működött, hogy megkeményítse a zsarnok fáraó szívét Isten hatalmának megnyilvánulásai ellen. Meg akarta ingatni Mózes és Áron hitét küldetésük isteni eredetében, s akkor az ő eszközei, a varázslók győznének. Sátán nem akarta, hogy Izráel népe kiszabaduljon az egyiptomi szolgaságból, hogy Istent szolgálhassák. A varázslók nem tudták előbűvölni a tetvek csodáját, nem tudták többé lemásolni Mózeset és Áront. Isten nem tűrte, hogy Sátán előre haladjon, s a varázslók magukat sem tudták megóvni a csapásoktól. „És az írástudók nem állhatnak Mózes

előtt a fekélyek miatt; mert fekély volt az írástudókon s mind az Egyiptombelieken.” {1T 292.1}

Isten hatalma itt elvágta az utat, melyen át Sátán működött, s azokkal is érezte hatalmát, akiken át a Sátán működött. Elég bizonyíték állt a fáraó rendelkezésére, hogy, ha akar, higgyen. Mózes Isten hatalma által cselekedett, viszont a varázslók nem pusztán a maguk, hanem istenük – az ördög – hatalmával, aki lángésszel végezte ámitását, Isten tetteinek hamisítását. {1T 292.2}

Amint közeledünk az idő végéhez, Sátán csalásai sokkal könnyebben hatnak az ember értelmére. Rávesz félrevezetett halandókat, hogy általános elvek segítségével magyarázzák meg Jézus tetteit és csodáit. Sátán mindig is nagyravágyó volt hogy hamisítsa Krisztus tetteit, és megalapozza a maga hatalmát és jogcímét. Többnyire nem nyíltan és tolakodóan teszi ezt. Sátán ravasz, és tudja, hogy leghatalmasabban úgy valósíthatja meg célját a szegény, elesett ember előtt, ha a világosság angyalának adja ki magát. Sátán szépséges alakjában jött Krisztushoz a pusztában – inkább királyhoz, mint bukott angyalhoz hasonlóan – szentírásszöveggel az ajkán. Szervedő üdvözítőnk szentírásszöveggel állt ellene. Sátán kihasználta Krisztus gyöngült szervedő állapotát, az emberi természet magára öltését. {1T 293.1}

Olvassátok Máté 4:8-11-et. „Ismét vivé őt az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét. És monda neki: Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem. Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj. Ekkor elhagyá őt az ördög. És ismét angyalok jövének hozzá, és szolgálának néki.” {1T 293.2}

Sátán a legvonzóbb színekkel ecsetelte Krisztus előtt a világot. Célzott, hogy nem kell annyit szenvednie, ha el akarja nyerni a föld országait. Sátán lemondana összes jogáról. Krisztusnak nem kellene mást tennie, csak imádni őt. Sátán elégedetlensége a mennyben kezdődött, mert nem lehetett a legelső, a legfőbb parancsnok, Istennel egyenlő, Jézusnak felettese. Fellázadt, elvesztette tisztjét. Kiűzték a mennyből azokkal, akik egyetértettek vele. A pusztában azt remélte, hogy a legyöngült, szervedő Krisztus föl kerekedhet, és elnyeri tőle a hódolatot, amelyet nem tudott elnyerni a mennyben. Jézus azonban legyöngülten s kimerülten sem hódolt be Sátán kísértéseinek, pillanatra sem. Hanem kimutatta fensőbbiségét, és tekintélyével élt, mikor távozásra szólította Sátánt; Sátánnak távoznia kellett. Ezek után arra összpontosította figyelmét, hogy mint érhetné el célját, és kapja meg az emberektől a hódolatot, melyet megtagadtak tőle a mennyben, és Jézus a földön is megtagadott tőle. Ha sikerült volna kísértésbe hozni Krisztust, a megváltás terve romba dől volna; sikerült volna kilátástalan nyomort hozni az emberiségre. De amit nem tudott elérni Krisztussal, elérte, mikor az emberre támadt. {1T 293.3}

Ha Sátán annyira el tudja ködösíteni, és félrevezetni a halandó értelmét, hogy azt képzeljék, hogy nagy és nemes tettek végzéséhez szükséges erővel születtek, akkor többé nem támaszkodnak Istenre, hogy megtegye értük, amire véleményük szerint maguk is képesek. Akkor nem ismerik el a felső hatalmat. Nem dicsőítik többé Istent, amit pedig elvár, és ami megilleti, ha mindenható és kiválóan fenséges. Sátán ezzel eléri célját és diadalt ül, mert a bukott ember önhittent magát magasztalja, mint ő magasztalta magát a mennyben, amiért ki is űzték. Tudja, hogy ha az embernek fejébe száll a dicsőség, romlása olyan elkerülhetetlen, mint az övé volt. {1T 294.1}

A pusztában Sátán nem tudta kísértésbe ejteni Krisztust. A megváltás terve megvalósul. Krisztus megfizette a roppant árat az ember megváltásáért. Sátán most igyekszik lerontani a keresztény reménység alapját; oly utakra terelni az ember értelmét, hogy ne váljon javukra a nagy áldozat, s meg se mentse őket. Mindenféle gonosz csábítással arra venné rá a bukott embert, hogy azt képzelje, hogy nagyon jól meglesz az elfedezés nélkül is, nem kell függnie a megfeszített és feltámadt Üdvözítőtől; hogy saját érdemei jogosulttá teszik őt Isten kegyére. Majd aláássa az ember Bibliába vetett bizalmát. Jól tudja, hogy ha ez sikerül, és el tudja pusztítani a Bibliába vetett hitet, ami leleplezi, és megbélyegzi őt, akkor semmitől sem kell tartania. Belopja az emberek gondolkodásába a tévhitet, hogy személyes ördög nem létezik, és akik ezt elhiszik, nem törekednek ellenállni, és küzdeni az ellen, ami, szerintük nincs is. Így a szegény, vak halandók végül is elfogadják a vezér ígét: „Ami van, jól van.” Nem ismernek el szabályokat útjuk megítélésére. {1T 294.2}

Sátán sokakat arra a hitre vezet, hogy Isten imádása hasztalan és külsőség csupán. Jól tudja, mennyire elengedhetetlen az elmélyedés és ima, Krisztus követői ébrentartásához, s hogy így ellenállhassanak

ravaszságának és ámitásának. Ezzel a csapdával eltereli a figyelmet a fontos lelki gyakorlatokról, hogy az ember ne támaszkodjék segítség végett a hatalmas Istenre, s ne nyerjen erőt tőle a gonosz támadásainak visszaverésére. Felhívták figyelmemet Isten ősi népének buzgó, hathatós imáira. – Illés hozzánk hasonló (gyarló) ember volt. Buzgón könyörgött. – Dániel naponta háromszor imádkozott Istenhez. A buzgó könyörgés kihozza Sátánt a sodrából, mert tudja, hogy csatát veszít. Dánielt jobban kedvelték, mint a fejedelmeket és kormányzókat, mert kitűnő lelkület lakott benne. A bukott angyalok vádoló serege irigységre és rossz akaratra bujtotta fel a kormányzókat és fejedelmeket. Gondosan szemmel tartották, hogy ürügyet találjanak ellene, amit jelenthetnének a királynak, de semmit sem találtak. Ekkor Sátán és eszközei Dániel Isten iránti hűségét igyekeztek pusztulása okává tenni. Gonosz angyalok tervet eszeltek ki, melyet eszközei készségesen nyélbe is ütöttek. {1T 295.1}

A király mit sem tudott Dániel elleni szándékuk gonoszságáról. Dániel ismerte a király rendeletét, mégis leborult Isten elé a Jeruzsálem felé nyíló ablaknál. Oly fontosnak tartja az Isten előtti könyörgést, hogy inkább feláldozza életét, mintsem lemondjon róla. Amiért Istenhez imádkozott, oroszlánok barlangjába vetették. A gonosz angyalok eddig elérték céljukat. Dániel azonban tovább imádkozik az oroszlánok barlangjában. Elfeledte-e Isten Dánielt a veremben? Eltúrte-e, hogy az oroszlánok felfalják? Dehogyan túrta! Jézus – a menny hatalmas parancsnoka – elküldte angyalát, bezárta az éhes oroszlánok száját, nehogy bántsák Isten imádkozó emberét, így teljes volt a béke az ijesztő barlangban. A király tanúja volt Dániel megmentésének, kihozatta, és tisztséggel halmozta el. Sátán és angyalai vereséget szenvedtek, és dühöngtek. A felhasznált eszközöket azon a borzasztó módon ítélték pusztulásra, mint amelyet Dániel halálára terveztek. {1T 295.2}

A hitből fakadó ima a keresztény nagy erőssége, s egész bizonyosan győz Sátán ellen. Ezért sugallja az ördög, hogy semmi szükségünk az imára. Irtózik szószólónk, Jézus nevétől, s amikor hozzá fordulunk segítségért, Sátán serege megriad. Ha elhanyagoljuk a könyörgést, Sátán malmára hajtjuk a vizet, mert könnyebben elhisszük hazug csodáit. Amit nem sikerült elérnie Krisztus megkísértésével, sikerül neki, mikor az ember elé viszi ravasz kísértéseit. Néha szépséges fiatal személy vagy gyönyörű árnyék alakjában közeledik. Gyógyít, s a félrevezetett halandók az emberiség jötevőjeként imádják. A koponyaalkatant és bővölést nagy becsben tartják. Hasznosak ezek a maguk helyén, de Sátán kisajátítja, és leghatalmasabb eszközeiként használja az emberek félrevezetésére s elpusztítására. Furfangjait s ámitásait mennyből származóként fogadják, és ezekben pusztítják el a hitet Sátán leleplezőjében, a Bibliában. Itt éri el Sátán az imádatot, ami ördögi fensége szája íze szerinti. Ezek beszélnek vele, ezek nyerik utasításukat ettől az ördögistentől, s ezek követik tanításait. A világ sohasem volt annyira romlott, noha azt mondják, hogy igen sokat javít rajta a lélektan és bővölés. Sátán ezeket használja az erény pusztítására, s a spiritizmus alapjainak lerakására. {1T 296.1}

Kolossé 2:8-ra irányították figyelmemet, ami különösen vonatkozik a jelenkori, a testtől független lélek mellett kardoskodó tanításra: „Meglássátok hogy senki ne legyen, aki benneteket félrevezet a bölcselkedés és üres csalás által, mely emberek rendelése szerint, és nem Krisztus szerint való.” Tudomásomra adták, hogy ezeket tettek tönkre, kergettek hitetlenségbe a koponyatan és az állati delejesség bölcséletével. Ha a gondolkodás ebbe a vágányba siklik, csaknem bizonyosan elveszti egyensúlyát, és ördögi lélek irányítása alá kerül. Hamis tanítás tölti be a szegény halandók gondolkodását. Azt képzelik, hogy bennük van nagy tettek elvégzésére képesítő hatalom, ezért nem tartják szükségesnek a mennyei erőt. Elveik és hitük emberi hagyományokon és a világ elemein alapul, nem pedig Krisztuson. Erre a világnézetre nem Jézus tanította őket. Tanításaiban nincs semmi efféle. Nem magukra, nem a bennük rejlő hatalomra irányította a szegény halandók gondolatait. Mindig Istenre, a mindenség teremtményére terelte figyelmüket, mint erejük és bölcsességük forrására. Különleges figyelmeztetés szól hozzánk a 18. versben: „Senki tőletek a pálmát el ne vegye, kedvét találván az alázatoskodásban és az angyalok tisztelésében, amelyeket nem látott, olyanokat tudakozván, ok nélkül felfuvalkodván az ő testének értelmével” (érzékeny gondolkodásával). {1T 297.1}

A lélektől független test bölcséletének, a spiritizmus-féleségek tanítói nyájas, elbűvölő modorral jönnek, hogy félrevezessenek titeket. Ha hallgattok meséikre, az igazságos tettek ellensége elámít, és elkerülhetetlenül elvesztitek jutalmatokat. Ha egyszer a főcsaló kápráztató befolyása legyőz, és a mérge bennetek lesz, a halálos hatás beszennyezi és kiöli Krisztusba, mint Isten Fiába vetett hiteteket. Nem támaszkodtok többé nevének érdemére. Akiket ez a tanítás félrevezet, azokat Sátán ámitásai kiforgatják örökségükből. Tulajdon érdemeikre támaszkodnak, alázatoskodnak, sőt, készek áldozatokat is hozni. Lealacsonyítják magukat, és átadják gondolkodásukat a legnagyobb ostobaságban hívésnek, elfogadják a legképtelenebb elgondolásokat

azoktól, akiket megholt barátaiknak tartanak. Sátán annyira megvakítja őket, annyira megrontja ítélőképességüket, hogy észre sem veszik a gonoszt. Követik az utasításokat, amelyek állítólag megholt barátoktól jönnek, akik most angyalok egy magasabb életformában. {1T 297.2}

Sátán kiválasztotta a legbiztosabb, leglenyűgözőbb csalást, amely megragadni hivatott, azok képzeletét, akiknek elhunyt szeretteik vannak. Gonosz angyalok öltik magukra a holt rokonok alakját, hivatkoznak életük eseményeire, és utánozzák meghalt szeretteik tetteit. Így vezetik a holtak rokonait arra a hitre, hogy meghalt kedveseik körülöttük lebegő és velük érintkező angyalok lettek. Ezeket azután bizonyos fokig bálványozzák, és nagyobb súlyt fektetnek arra, amit ezek mondanak, mint Isten szavára. A meghalt barátoknak tartott gonosz angyalok azután vagy teljesen elvetik – üres meseként – Isten szavát, vagy ha az illik legjobban tervükbe, kiválasztják a Krisztusra és a mennybe vezető útra vonatkozó életbevágó részeket, és Isten szavának világos megállapításait, majd megváltoztatják, hogy megfeleljen romlott természetüknek, és tönkretegyje az embereket. Aki kellően figyelembe veszi Isten szavát, ha akar, meggyőződhet e lélekpusztító csalás természetéről. Isten ígéje félreérthetetlenül kijelenti, hogy „a halottak nem tudnak semmit.” Prédikátor 9:6–7. „Az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit nem tudnak, és azoknak semmi jutalmuk nincs többé; mivelhogy emlékeztük elfelejtetett. Mind szeretetük, mind gyűlöletük, mind gerjedezésük immár elveszett; és többé semmi részük nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik.” {1T 298.1}

Félrevezetett halandók gonosz angyalokat imádnak, meghalt barátaik lelkének tartva őket. Isten ígéje félreérthetetlenül kijelenti, hogy a halottaknak soha többé nem lesz részük abban, ami a nap alatt történik. A spiritiszták viszont azt állítják, hogy a halottak mindent tudnak arról, ami a nap alatt végbemegy; érintkeznek földön élő barátaikkal, értékes értesüléseket közölnek, s csodákat tesznek. Zsoltár 115:17. „Nem a meghaltak dicsérik az Urat, sem nem azok, akik alászállnak a csöndességbe.” Sátán a világosság angyalaként jelenik meg, és mindenféle hamis csoda kíséretében működik. Aki fel tudta vinni Isten Fiát – mikor kevéssel volt kisebb az angyaloknál – és letenni a templom tetejére, és az igen magas hegycsúcsra, hogy megmutassa neki a föld országait, az gyakorolni tudja hatalmát az emberi családon, akik sokkal kevésbé erősek és bölcssek, mint Isten Fia volt, még mikor emberi természetet öltött is magára. {1T 298.2}

A mai elfajult korban Sátán uralkodik azokon, akik eltávolodnak az igazságtól, s az ő területére merészkednek. Ezeket azután riasztó módon gyakorolja hatalmát. Felhívták figyelmemet a következő szavakra: „Senki tőletek a pálmát el ne vegye, kedvét találván alázatoskodásban és az angyalok tiszteletében, amelyeket nem látott, olyanokat tudakozódván, ok nélkül felfuvalkodván testies értelmében.” Kolossé 2:18. Láttam, hogy egyesek kíváncsiságból ördögökkel játszanak. Nem hisznek igazán a spiritizmusban, s rémülten riadnának vissza a gondolattól, hogy ők médiumok. Mégis elkalandoznak, s oly helyzetbe hozzák magukat, ahol Sátán gyakorolhatja rajtuk a hatalmát. Nem szándékoznak mélyen merülni ebbe, de nem tudják, mit tesznek. Az ördög területére merészkednek, és kísértik, hogy uralja őket. A nagyhatalmú pusztító jogos áldozatainak tekintti őket, és gyakorolja rajtuk hatalmát, mégpedig akarataik ellenére. Mikor uralkodni akarnak magukon, nem tudnak. Átengedték értelmüket a Sátánnak, s az nem mond le igényeiről, hanem fogságban tartja őket. Semmi hatalom meg nem szabadítja őket a csapdából, csakis Isten hatalma, válaszul hű követői buzgó imájára. {1T 299.1}

Egyedüli biztonságunk most az, ha rejtett kincsként keressük az igazságot, amint Isten ígéje kinyilatkoztatja. A szombat, az ember állapota és Jézus bi-zonyságtétele nagy s fontos igazságok, melyeket meg kell értenünk. E viszontagságos időben horgonynak bizonyulnak Isten népe számára. Az emberiség nagy része azonban megveti Isten szavát, és meséket kedvel. 2Thessalonika 2:10–11. „Mivel nem fogadták be az igazság szeretetét üdvösségükre, azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét hogy higgyenek a hazugságnak.” {1T 300.1}

A legbujább és legromlottabb embereknek féktelenül hízelegnek ezek az elhunyt barátok szellemének tartott ördögi lelkek, és hivalkodón felfuvalkodnak testies gondolataikban. Kolossé 2:19. „És nem ragaszkodnak a Főhöz, akiből az egész test a kapcsok és kötelek által segedelmet vévén, és egybe szerkesztvén, nevededik az Isten szerint való nevedéssel.” {1T 300.2}

Hiú bölcselet. A fej irányítja a test tagjait. A spiritiszták félreállítják a fejet, és hiszik, hogy a test valamennyi tagjának függetlenül kell cselekednie, és hogy fej nélkül is rögzített törvények vezetik őket a fejlődésében a

tökéletességig. János 15:1-2, 4-6. „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesztőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. Maradatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad, akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.” {1T 300.3}

Krisztus az erők forrása. Ő a szőlőtő, mi vagyunk a szőlővesszők. Táplálékot kell nyernünk az élő szőlőtőről. A szőlőtő erejétől és táplálásától megfosztva olyanok vagyunk, mint a fejetlen test tagjai, s pontosan oly helyzetben, melyben Sátán szeretne látni minket, hogy ő igazgasson, tetszése szerint, aki „mindenféle hamis csábítás segítségével működik azok vesztére, akik elkárhoznak, mert nem fogadták el az igazság szeretetét, hogy üdvözüljenek.” A spiritizmus hazugság. Az első nagy hazugságon alapul: „Bizony nem haltok meg.” Ezek vetik el a fejet, s a következmény, hogy a tagok Jézus irányítása nélkül működnek, s más igazgatja a testet. Sátán kormányozza őket. {1T 301.1}

Megmutatták nekem, hogy Sátán nem tudja ellenőrizni senki gondolatát, csak ha átengedik neki az ellenőrzést. Az igazságtól eltávolodók komoly veszedelemben forognak. Elvágják magukat Istentől, és angyalainak vigyázó gondoskodásától. Sátán, aki mindig is résen áll, hogy lelkeket pusztítson el, megkezdi csalásai bemutatását. A legnagyobb veszély fenyegeti ezeket az embereket. Ha felismerik a sötétség hatalmát, és ellene igyekeznek állni, ha ki akarnak szabadulni Sátán csapdáiból, nem lesz könnyű dolguk. Sátán területére merészkedtek, aki magának követeli őket. Nem fog habozni, teljes erejével dolgozik, segítségül hívja egész ördögi seregét, hogy akár egyetlen embert kicsavarjon Krisztus kezéből. Akik kísértik az ördögöt, hogy kísértse őket, kétségbeesett erőfeszítést kell tenniük, hogy kiszabaduljanak hatalmából. De amikor szabadulásukért a tettek mezejére lépnek, Isten angyalai, akiket megszorítottak, megmentésükre sietnek. Sátán és angyalai nem akarják elveszteni áldozatukat. Ellenállnak – harcba szállnak a szent angyalokkal. A tusa késhegyig, menő. De ha a tévedők továbbra is könyörögnek, és mély alázattal bevallják ballépéseiket, erejükkel kitűnő angyalok ragadják el a diadalt, és csikarják ki őket a gonosz angyalok hatalmából. {1T 301.2}

Mikor felemelték a függönyt, s láttam e kor romlottságát, rosszullet környékezett, lelkem csaknem elalélt bennem. Láttam, hogy a föld lakosai betetőzik gonoszságuk kelyhét. Isten haragja felgerjed, s nem elégül ki, míg a bűnösök el nem pusztulnak a föld színéről. Sátán Krisztus személyes ellensége. Ő a kezdeményezője és vezetője minden lázadásnak mennyen és földön. Dühe egyre növekedik – nem is képzeljük, milyen hatalmas. Ha szemünk megnyílhatna, hogy lássuk a gonosz angyalok tevékenységét azok körül, akik nem állnak résen, és biztonságban érik magukat, kevésbé nyugodtak lennének. Minden pillanatban gonosz angyalok járnak nyomunkban. Senki se csodálkozik, ha gonosz emberek Sátán sugallatait követik. De amíg gondolataink őrizetlenül csapongnak, mit sem tartva láthatatlan ügynökeiktől, azok új területeket szállnak meg, s jeleket, csodákat tesznek előttünk. Készen állunk-e ellenük szegülni Isten szavával – mert ez az egyetlen hathatós fegyver. {1T 302.1}

Egyesek abba a kísértésbe esnek, hogy Istentől származónak tartják e csodákat. Betegek gyógyulnak meg szemünk láttára. Csodák történnek előttünk. Készen állunk-e az előttünk levő próbákra, mikor Sátán hazug csodái leplezetlenebbül lépnek a színre? Sokakat csapdába fog ejteni, s fogságba hurcol. Ha eltérnek Isten világos rendeleteitől s parancsolataitól, ha hisznek a meséknek, sokan egyengetik maguk előtt az utat, hogy bevegék e hamis csodákat. Most valamennyien törekedjünk felfegyverkezni a küzdelemre, melyben rövidesen részt kell vennünk. Az Isten szavába vetett hit, az ige imádkozó szívvel kutatása, és gyakorlatba átültetése lesz Sátán hatalma ellen a pajzsunk, és Krisztus, az ő vére áztat győzővé tesz minket. {1T 302.2}